Chór mieszany.

Wonne gaje zaszumiały.

-36-

Godło: Wiosna.

C4

(Ks. Ewaryst Nawrowski).

Lekko-radośnie.

Wonne gaje za-szu-miały, jakiś za-pach wio-nął

i dawne, tęskne myśli wsta-ły, i

z pola, i dawne, tę-skne myśli wsta-ły, i da-wne

dawne, tęskne myśli wsta-ły, i dawne

tę-skne myśli wsta-ły, i dawne

dawne, tęskne myśli wsta-ły, dawna do-

tę-skne myśli wsta-ły, dawna do-la, dawna

dawne, tęskne myśli wsta-ły,

tę-skne myśli wsta-ły,

-la

do-la, dawna do-la.

a tempo

Czy to ja-wa? czy ma

Czy to

Tenor marcato

Czy to ja-wa? czy ma-

rzenie? czy to jawa? czy to ja-wa? czy ma-

ja-wa? czy marze-nie?

crescendo

rzenie i w słońcu ka — żda lśni za — gro - da, w słońcu

w słońcu każda

crescendo

ka — żda lśni za — groda, rozpro — szy — ła mrok i

w słońcu każda

rozproszy-ła mrok i

cienie wiosna młoda, wio — sna mło-da.

dolce.

Tenor marcato.

Z za gór siedmiu przyszła wiosna, niesie śpie — wy, kwiaty

piękne śpiewy,

czary dobra, sło — dka i rado — sna,

dobra, mło — da, słodka i radosna,

nieco skocznie.

peł — na wiary.

Z za gór siedmiu przyszła wiosna,

Z za gór siedmiu przyszła wiosna, z za gór siedmiu przyszła wiosna,

z za gór siedmiu

niesie śpiewy, kwiaty, czary, z za gór siedmiu

crescendo

Z za gór siedmiu przyszła wiosna, niesie śpiewy, kwiaty, czary,

ah.

niesie śpiewy, kwiaty, czary; dobra, słodka i ra —

cza — ry, do — bra i ra —

a tempo peł — na

rit.

do — sna, pełna wiary, pełna wia - ry.

rit.

peł — na

tempo I.

Witaj! Witaj, wielka pani! witaj, wiel-ka

wi — taj, witaj

pani! świeć nam blaskiem dawnej

wiel – ka pani! świeć nam blaskiem chwa —

chwa-ły, świeć nam blaskiem dawnej chwały,

— ły

której

której pra — gnie w tęsknej da — ni kraj nasz

pra — gnie w da — ni kraj nasz

poco a poco

ca – ły. Witaj! wi – taj, wielka pa — ni

ca – ły. ach, witaj nam! ty wielka

crescendo e stringendo.

świeć nam blaskiem daw-nej chwa – ły,

pa-ni! o świeć nam blaskiem swej chwały

któ-rej prag-nie w tęs – knej da — ni

kraj kraj nasz cały kraj nasz ca — ły!

kraj kraj nasz ca — ły!

Sopran. Wonne gaje zaszumiały. Zygm. Moczyński.

Lekko – radośnie.

mf

Wonne gaje za-szu-miały, jakiś za-pach wionął z pola, i

cresc.

dawne, tęskne myśli wsta-ły, i dawne, tęskne myśli wstały, dawna

a tempo

do — la, dawna do — la. Czy to

crescendo

jawa? czy marzenie? w słońcu każda lśni zagroda, w słońcu

każda lśni zagro-da, rozproszyła mrok i cienie, wiosna

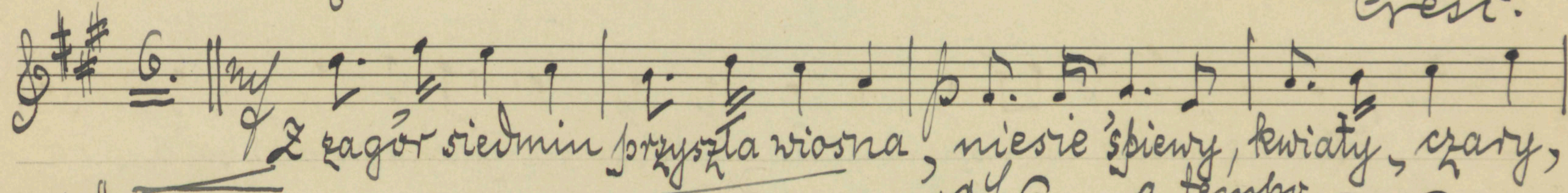
dolce.

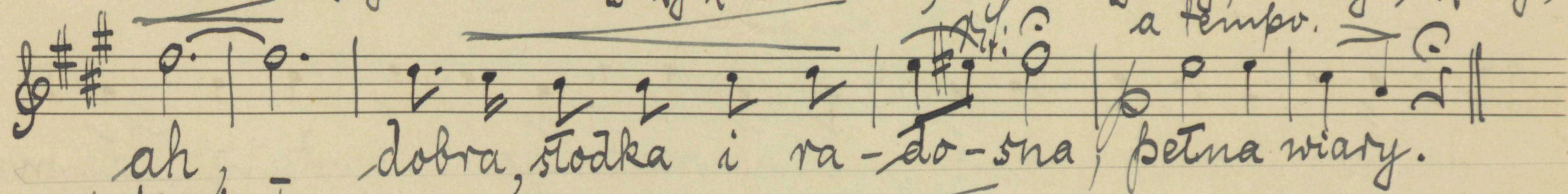
młoda, wiosna młoda. Z za gór siedmiu przyszła wiosna,

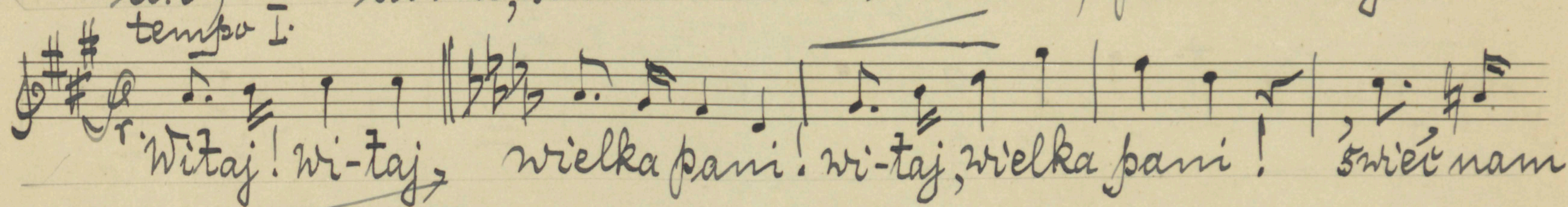
niesie śpiewy, kwiaty, czary, dobra, słodka i ra —

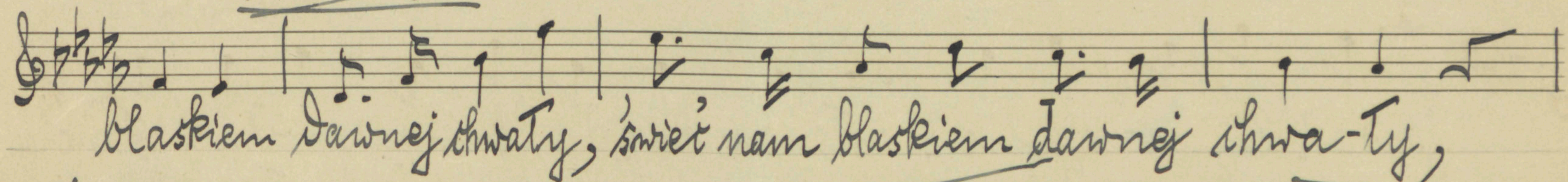
dosna, peł — na wiary.

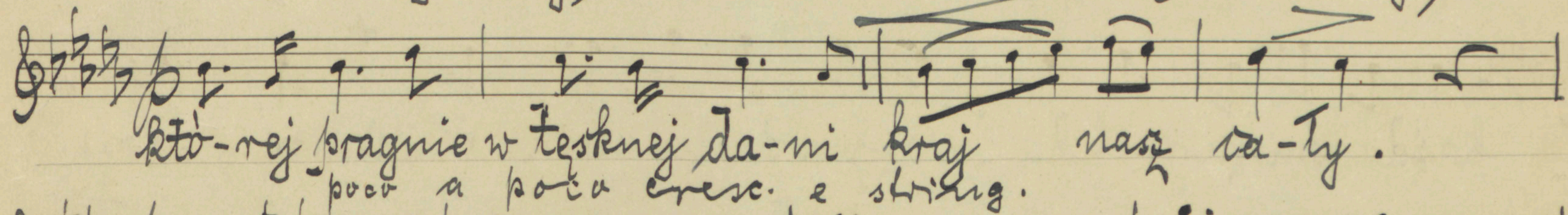
nieco skocznie.

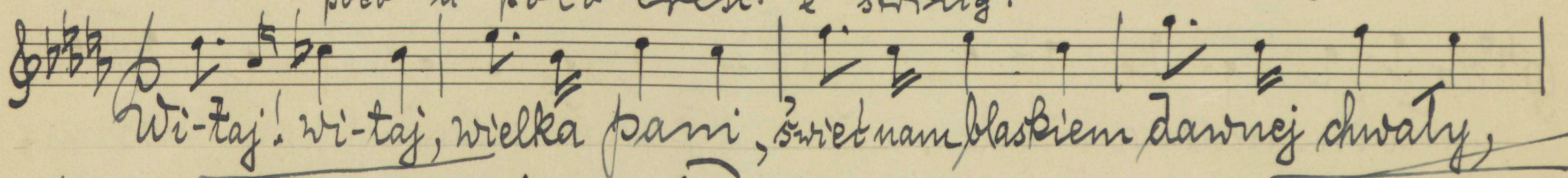

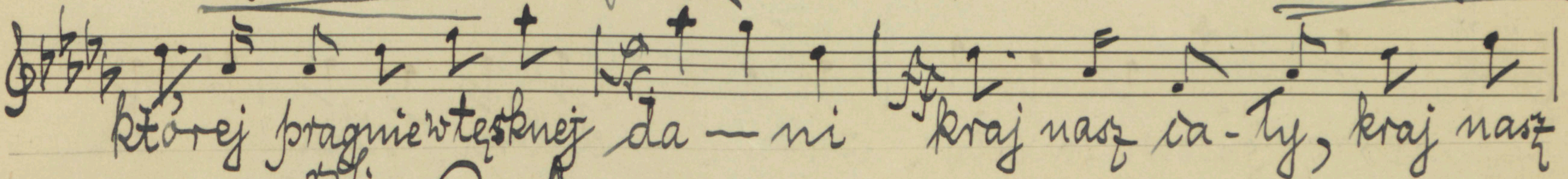

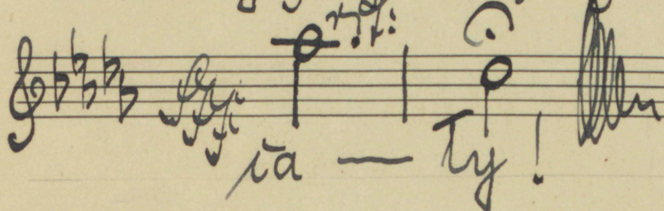

Alt. Wonne gaje zaszumiały. Zygm. Mloczyński.

Lekko-radośnie.

mf

Wonne gaje zaszumiały, jakiś za — pach wionął z pola,

crescendo

p

i dawne, tęskne myśli wstały, i dawne, tęskne myśli wstały,

a tempo

dawna dola, dawna dola, dawna do — la. Czy to jawa?

mf

czy marzenie? Czy to jawa? Czy to jawa? czy marzenie? w słońcu

crescendo

każda lśni zagroda, w słońcu każda lśni zagro - da, rozpro - szy - ła

mrok i tienie wiosna młoda, wio — sna młoda.

dolce

z zagór siedmiu przyszła wiosna, niesie śpiewy, kwiaty, czary,

p

dobra, słodka i radosna, peł — na wiary.

nieco skocznie.

mf

Z zagór siedmiu przyszła wiosna, z zagór siedmiu przyszła

crescendo

wiosna, niesie śpiewy, kwiaty, czary, niesie śpiewy, kwiaty, czary,

a tempo

dobra, słodka i ra-do-sna, pełna wiary, pełna

tempo I.

wiary. Witaj! witaj, wielka pani! witaj, wielka pani!

świeć nam blaskiem dawnej chwały, świeć nam blaskiem dawnej

chwały, której pragnie w tęsknej dani kraj nasz

poco a poco cresc. e stringendo

ca-ły. Witaj! witaj, wielka pa-ni! świeć nam blaskiem

dawnej chwały, której pragnie w tęsknej da — ni

kraj, kraj nasz ca — ły!

Tenor. Wonne gaje zaszumiały. Zygm. Moczyński.

Lekko — radośnie.

mf

Wonne gaje zaszu-miały, jakiś zapach wionął z pola, i dawne,

crescendo

dawne, tęskne myśli wstały, i dawne, dawne, tęskne myśli wstały,

rit. a tempo

dawna dola, dawna dola, dawna do — la.

marcato

Czy to jawa? czy to jawa? czy marzenie? w słońcu

crescendo

każda lśni zagroda, w słońcu, w słońcu każda lśni za-groda, rozpro-

szyła mrok i cienie wiosna młoda, wio-sna młoda.

Dolce. marcato

Z zagór siedmiu przyszła wiosna, niesie, niesie śpiewy, kwiaty, czary,

dobra, słodka i ra-dosna, peł — na wiary.

V. S.

nieco skocznie.

2. *mf*

Z gór siedmiu przyszła wiosna, z gór siedmiu przyszła wiosna, z gór siedmiu przyszła wiosna, niesie śpiewy, kwiaty

crescendo

czary, niesie śpiewy, kwiaty, czary, dobra, słodka i ra –

rit. a tempo *p* tempo I

do – sna, pełna wiary, pełna wiary. Witaj! witaj, wielka pani! Witaj, wielka pani! Świeć nam blaskiem dawnej chwały, świeć nam blaskiem dawnej chwały,

p

której pragnie w tęsknej dani kraj nasz ca – ły.

poco a poco crescendo e stringendo

p Witaj! witaj, wielka pani, świeć nam blaskiem dawnej chwały, której pragnie w tęsknej da – ni kraj nasz cały, kraj nasz ca – ły!

Bas. Wonne gaje zaszumiały Zygm. Moczyński.

Lekko-radośnie

mf

Wonne gaje zaszu-miały, jakiś za-pach wionął z pola,

crescendo

i dawne tę-skne myśli wstały, i dawne tęskne myśli

a tempo

wstały, dawna do-la, dawna dola, dawna do-la.

mf

Czy to jawa? czy ma-rzenie? czy to jawa? czy marze-

crescendo

nie? w słońcu każda lśni za-groda, w słońcu każda lśni zagroda,

Rozproszy-łamrok i cienie wiosna młoda, wiosna młoda.

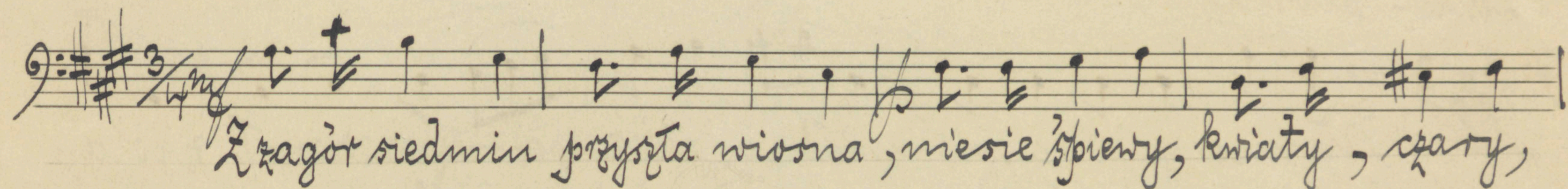
Dolce.

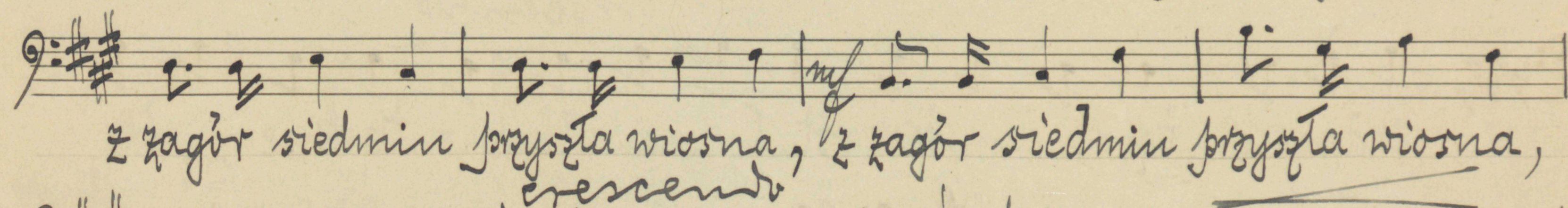
Z zagór siedmiu przyszła wiosna, niesie śpiewy, kwiaty, czary,

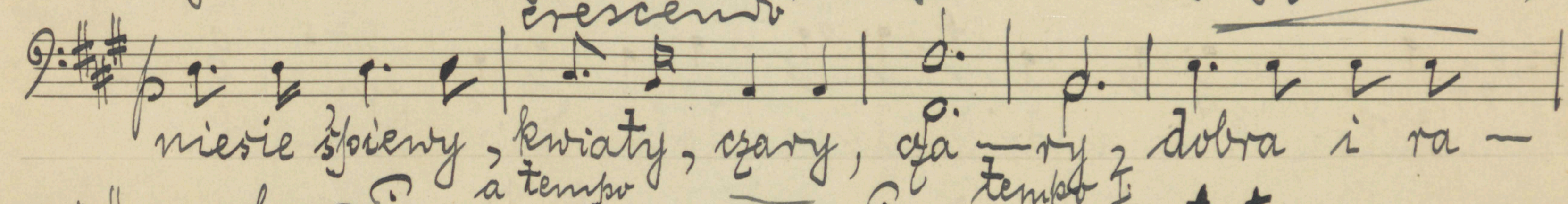
dobra, śliczna, słodka i radosna, peł-na wiary.

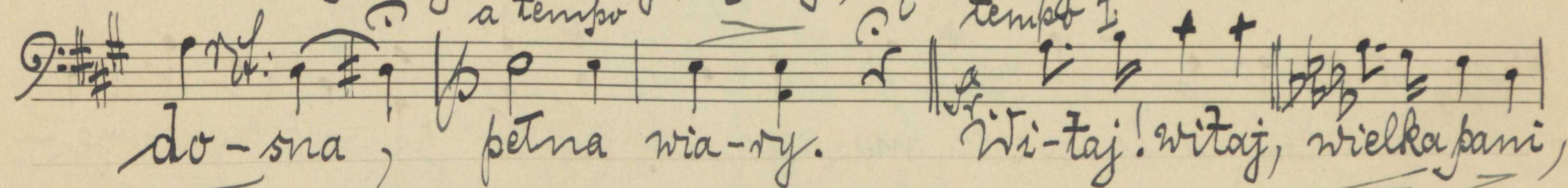
V. S.

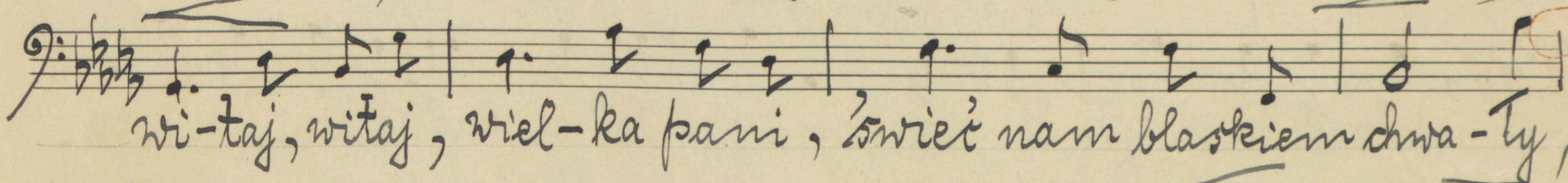
nieco skocznie.

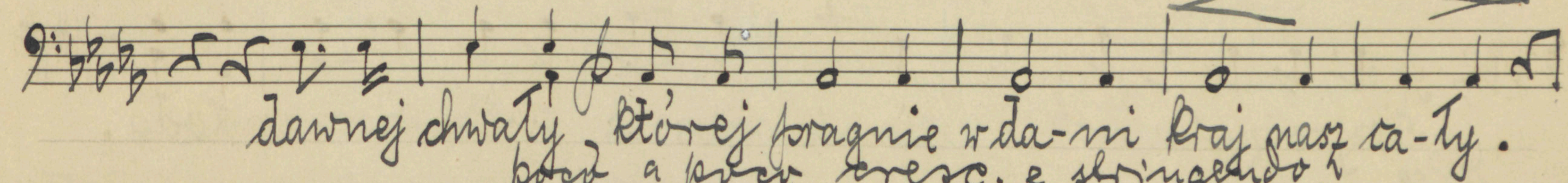

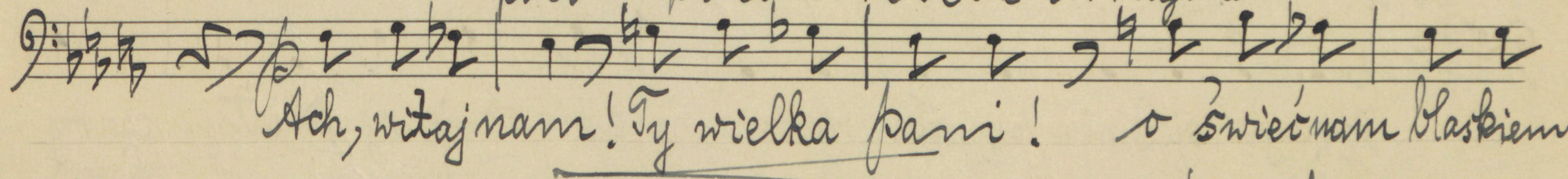

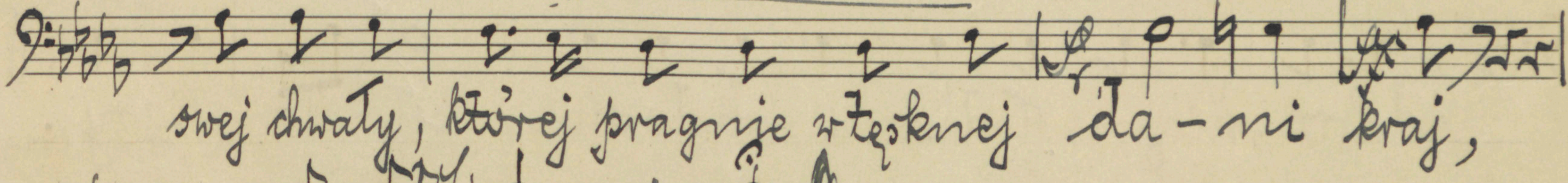

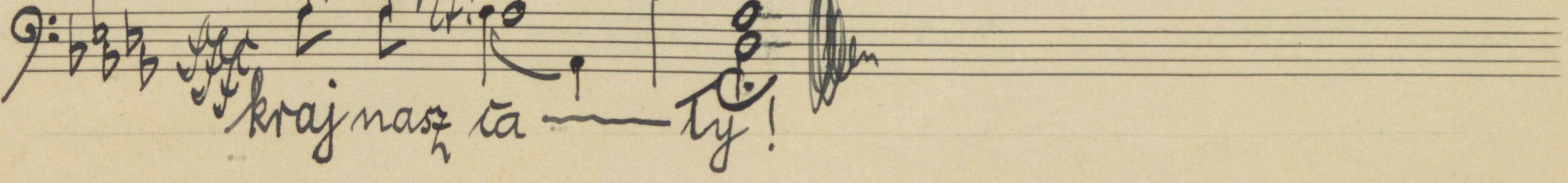

Bas. **Wonne gaje zaszumiały.** **Zygm. Moczyński.**

Lekko - radośnie

mf

Wonne gaje zaszu-miały, jakiś za-pach wionął z pola,

crescendo

i dawne tę-skne myśli wstały, i dawne tęskne myśli

a tempo

wstały, dawna do-la, dawna dola, dawna do-la.

mf

Czy to jawa? czy ma-rzenie? czy to jawa? czy marze-

crescendo

nie? w słońcu każda lśni za-groda, w słońcu każda lśni zagroda,

Rozproszy-ła mrok i cienie wiosna młoda, wiosna młoda.

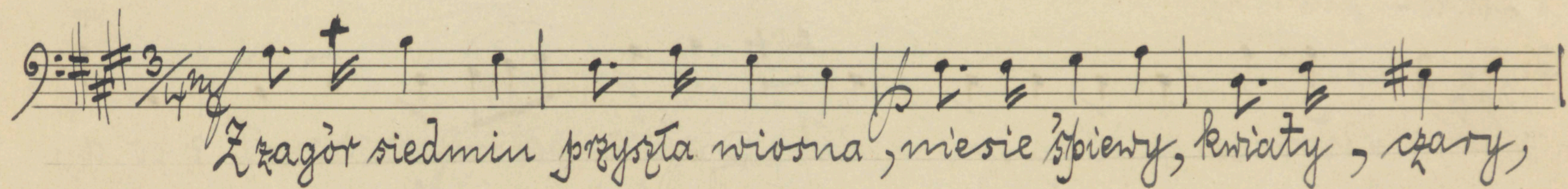
Dolce.

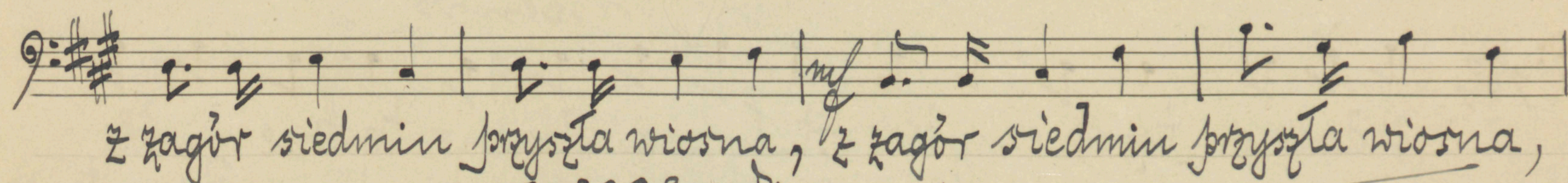
Z zagór siedmiu przyszła wiosna, niesie śpiewy, kwiaty, czary,

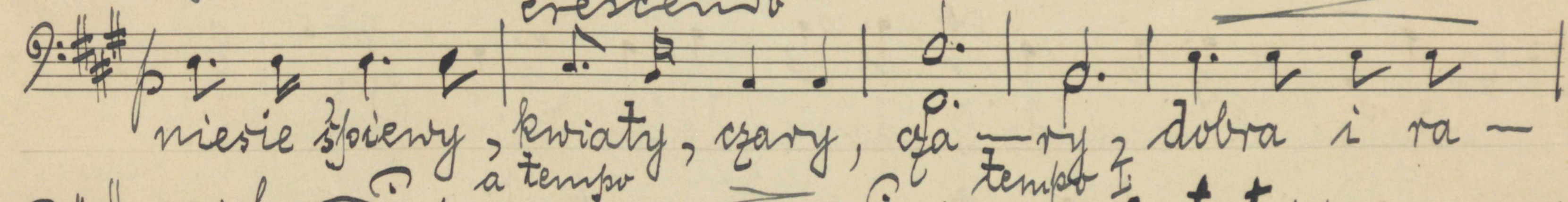
dobra, śliczna, słodka i radosna, peł-na wiary.

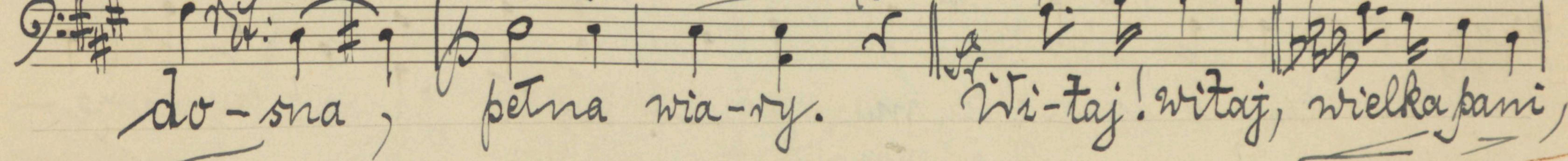
V. S.

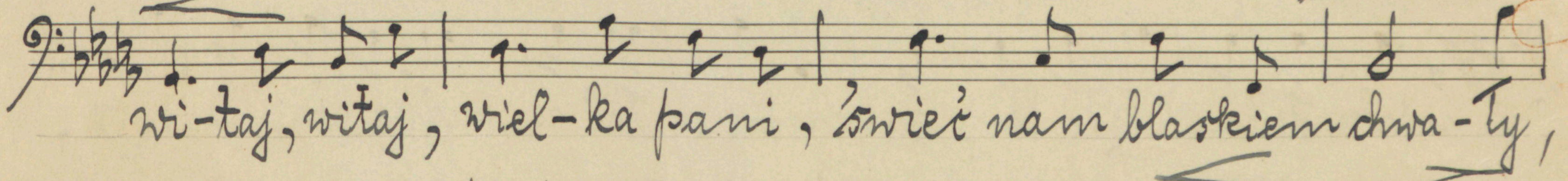
nieco skocznie.

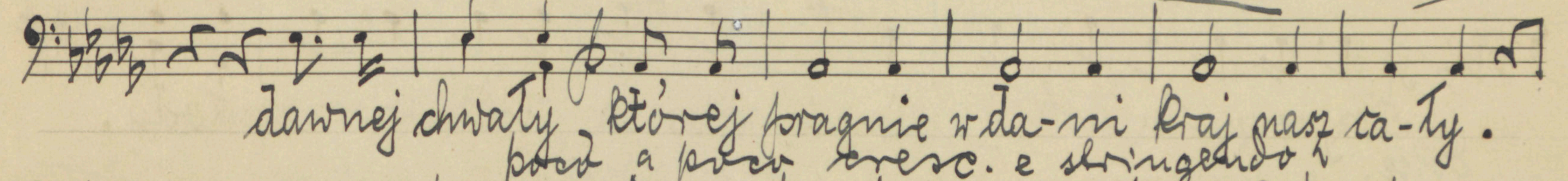

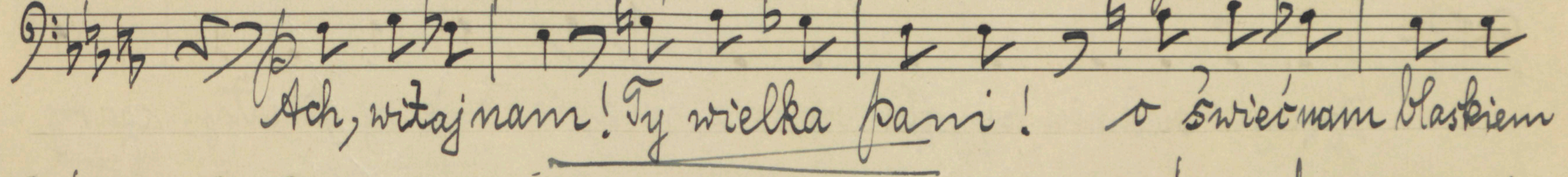

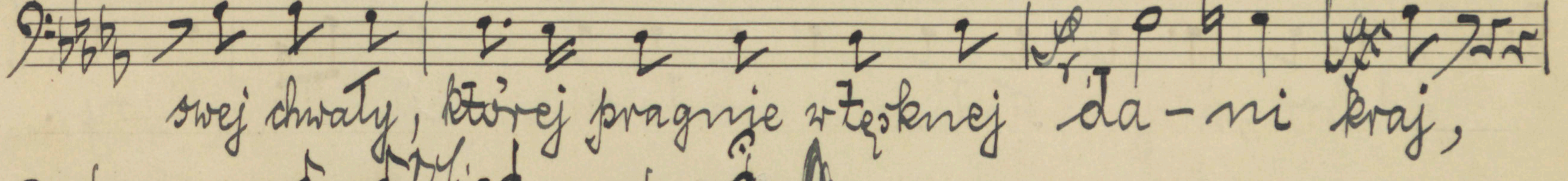

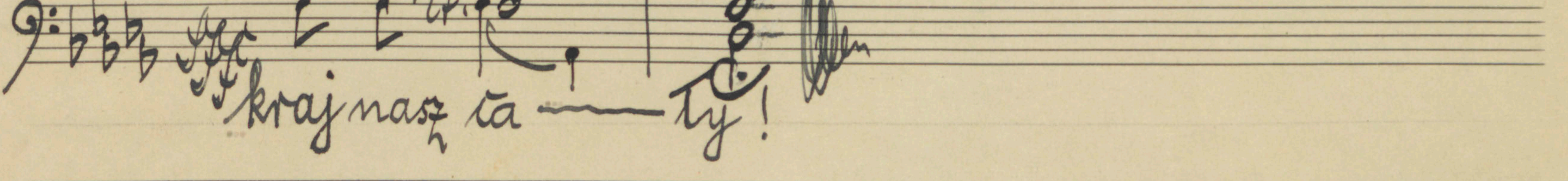

Chór mieszany.

Wonne gaje zaszumiały.

Zygmunt Moczyński.

(Ks. Ewaryst Nawrowski).

Lekko-radośnie.

Wonne ga-je za-szu-miały, ja-kiś za — pach wionął

z po-la, i da — wne, i dawne, tę-skne myśli wsta-ły, cresc.

tę — skne myśli wsta-ły, i dawne

da-wne, tę-skne myśli wsta-ły, i da-wne,

tę — skne my-śli wsta-ły, i dawne cresc.

da-wne, tę-skne myśli wsta — ły, dawna do —

tę — skne my-śli wsta-ły, dawna do-la, dawna

da-wne, tę-skne myśli wsta-ły,

tę — skne myśli wsta-ły,

— la

do-la, dawna do — la. Czy to ja-wa? czy ma-

a tempo

Czy to ja — wa? czy ma-

Tenor marcato.

Czy to ja — wa? czy ma —

rzenie? Czy to ja-wa? Czy to jawa? Czy ma-

ja - wa? czy ma — rzenie?

cresc.

rze-nie? w słońcu Ka — żda lśni za — gro-da, w słońcu

w słońcu każda

ka-żda lśni za-groda, rozpro — szy — ła mrok i

w słońcu każda

rozproszy-ła

tie-nie wiosna mło-da wio — sna młoda.

dolce.

Tenor marcato.

Z za gór siedmiu przyszła wio-sna, niesie śpie — wy, kwiaty,

niesie

pieśni śpiewy,

śpie — wy, kwiaty

czary, dobra, sło — dka i ra-do — sna,

dobra, śli — czna, słodka i ra-dosna,

nieco skocznie.

peł — na wia-ry.

Z za gór sie-dmiu przyszła wiosna,

z za gór siedmiu przyszła wiosna, z za gór siedmiu przyszła wiosna,

z za gór siedmiu

niesie śpiewy, kwiaty, czary, z za gór siedmiu przyszła wiosna,

cresc.

Z za gór siedmiu przyszła wiosna, niesie śpiewy, kwiaty, czary,

ah

cresc.

niesie śpiewy, kwiaty, czary, do-bra, słod-ka i ra —

dła — ry, do — bra i ra —

a tempo

peł — na

do — sna, pełna wiary, pełna wia — ry.

peł — na

a tempo

Tempo I

Wi-taj! wi-taj, wielka pani! Wi-taj, wielka pani!

wi — taj, witaj, wiel-ka pani!

świeć nam blaskiem dawnej chwa-ły, świeć nam blaskiem dawnej

świeć nam blaskiem chwa — ły, dawnej

chwały, któ-rej pra — gnie wtę-sknej da — ni

której pra — gnie w da — ni

poco

kraj nasz ca-ły. Wi-taj! wi- taj.

Ach, witaj!

poco a poco cresc. e string.

wielka pa — ni świeć nam blaskiem dawnej chwały,

nam! Ty wielka pani! o świeć nam blaskiem swej chwały,

a poco cresc. e string.

cresc.

kraj nasz cały,

której pra-gnie wtę-sknej da — ni kraj nasz ca-ły,

kraj, cresc.

rit.

kraj nasz ca — ły.

kraj nasz ca — ły.

rit.